

РЕШЕНИЕ

№ 7352

гр. София, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9055** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията, чрез процесуален представител юрк. М., против решение от 15.07.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 16291/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 119/19.09.2019г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), с което на основание чл. 105б от Закона за пощенските услуги (ЗПУ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за нарушение на чл. 6 от Нормативите за качество на универсалната пощенска услуга и ефикасността на обслужване (Нормативите).

С доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон касаторът претендира неговата отмяна, както и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Ответникът – [фирма], чрез процесуален представител юрк. К., в съдебно заседание и с представена писмена защита счита касационната жалба за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 15.12.2017г. КРС сключила договор с [фирма] за изпълнение на поръчка „Измерване на времето за пренасяне „от край до край“ на единични вътрешни пощенски пратки с и без предимство и на пощенски колети в мрежата на оператора със задължение за извършване на универсалната пощенска услуга през 2018 г.“. Изпълнителят следвало да извърши оценка на съответствието на резултатите от измерването на времето за пренасяне „от край до край“ на единични вътрешни пощенски пратки с предимство и на вътрешни колети в мрежата на [фирма] с Нормативите. С писмо вх. № 03-08-97/15.02.2019 изпълнителят внесъл официален отчет за изпълнение на поръчката, а на 15.03.2019 година били внесени коригирани доклади с отстранени технически грешки и становище по поставени от КРС въпроси. По отношение на времето за пренасяне на вътрешни колетни пратки за периода 01.01.2018-31.12.2018г. изпълнителят установил време за пренасяне „от край до край“ на пощенските колети Д+1 при норматив на качеството не по-малко от 80% от пощенските колети резултат за 2018 година 41,5% и време за пренасяне „от край до край“ на пощенските колети Д+2 при норматив на качеството не по-малко от 95 % от пощенските колети резултат за 2018 година 79,4%. С протоколно решение № 2 от 04.04.2019 г. КРС одобрила представения доклад.

Св. М. съставил АУАН № С-125/17.06.2019 година за нарушение на чл. 6 от Нормативите за качество на универсалната пощенска услуга и ефикасността на обслужване, а въз основа на него било издадено обжалваното НП.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, но твърдяното нарушение не е доказано по безспорен начин поради липса на конкретна методология и представителна извадка при измерването, чрез които да се установи дали от страна на пощенския оператор са спазени нормативите за осъществяване на универсална пощенска услуга на колетни пратки.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция, която, на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях.

Законосъобразни са изводите на въззивния съд за неприложимост на Европейският стандарт ЕИ 13850:2012 и Европейски стандарт (европейски технически доклад) С./TR 15472:2006 предвид техните специфики. Това е така, тъй като първият стандарт определя методи за измерване на времето за пренасяне „от край до край“ на вътрешни и международни единични пощенски пратки с предимство. Европейски стандарт (европейски технически доклад) С./TR 15472:2006 също е неприложим, доколкото използва система за първоначално и крайно сканиране при обработката на пощенските пратки, чрез която се изчислява времето за пренасяне между първото и последното сканиране, но [фирма] не използва система за измерване, позволяваща сканиране на пощенските пратки. Същото се отнася и за БДС EN 13850:2013, тъй като

този стандарт определя методи за измерване на времето за пренасяне от „край до край“ на вътрешни и международни единични пощенски пратки с предимство.

Законосъобразно въззивният съд е приел, че дори и да се приложи методологията на БДС EN 13850:2013, както е възприето от АНО, извършеното измерване е проведено при липса на реална представителна извадка, поради което не може да се приеме за обективно. Съгласно т. 6.2.1 от Стандарт БДС EN 13850:2013 г. при вътрешните системи за измерване следва да бъдат взети предвид от 1350 до 9625 пратки (съобразно избрано ниво на изпълнение), за да има надеждни резултати. Действително в същата точка е посочено, че за обхвата на изследване с малки потоци от пощенски пратки изискванията за минимален размер на извадката са облекчени съгласно Приложение D. В тази връзка съгласно т. D.2. от Приложение D към стандарт БДС EN 13850:2013 г. се прилага 6.2.1 за държави с изпълнение „J+n“ над 90 % (минимум 1350 пратки) и 3500 броя пратки за държавите с изпълнение „J+n“ под 90 %. В конкретния случай в представения от пощенския оператор отчет за 2018 година за колетни пратки, изходящите колетни пратки без обявена стойност са 59 603 броя, а колетите с обявена стойност са 781 броя през 2018 година, а от представеното Приложение № 2 към отчета на изпълнителя относно колетните пратки се установява, че тестовите пратки са 151, от които 151 валидни или броят на тестовите колетни пратки представлява незначителен брой от общия брой колетни пратки през 2018 година – само 0,0025%, и отчетените резултати не могат да се считат за представителни, а оттам и за достоверни. Този обем контролни пратки дори не покрива изискванията на методологията и на Стандарт БДС EN 13850:2013 по отношение на представителност на извадката. В Приложенията към доклада на изпълнителя е посочено също, че за измерването са използвани 13 членове на панели или панелисти (получатели) и 13 (податели) на колетни пратки, но от официалния отчет на изпълнителя, извършил измерването, не се установява личните пощенски кутии на панелистите дали са били достъпни за служителите на пощенския оператор със задължение за извършване на универсалната пощенска услуга. Регулаторният орган е приел доклада с протоколно решение от 04.04.2019 година, като не е изискал доказателства дали панелистите са осигурили свободен достъп до пощенските си кутии, възприемайки едностранчиво тезата на изпълнителя, че такъв достъп е налице. Реалният достъп до пощенските кутии, намиращи се в заключено помещение, може да се осигури единствено от получателя или от трето лице, което обстоятелство е трудно установимо за всеки един от панелистите и поставя под съмнение обективността на получените резултати при измерването.

Въззивният съд е достигнал до законосъобразни правни изводи за липса на конкретна методология, по която да се извърши измерването, респ. липса на реална представителна извадка при извършеното измерване по БДС EN 13850:2013, от която да се направи обосновано заключение дали са спазени нормативите за качество по отношение на времето за пренасяне на вътрешни пощенски колетни. По делото не е безспорно установено, че пощенският оператор не е спазил нормативите за качеството на универсалната пощенска услуга, което води до недоказаност на твърдяното нарушение и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.07.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 16291/2019г.
по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: